

ભજનાવાલિ

(તરંગ ૧)

જીવન ધર્મના આદેશ બધા જાણીએ રે
બહુ ઉધ્યા હવે તો જરા જાણીએ રે

ગ્રાજક : સ્વામીશ્રી ૧૦૮ પરમાનંદજી

પ્રકાશક : શ્રી સાંઢાસાલ ધર્મસેવા મંડળ

સુ. સાંઢાસાલ

પ્રત ૧૦૦૦]

: અમદાવાદ]

[સપ્ત ૧૯૮૪]

વેદાન્ત સમાજ, બાકરોલ

(વાયા બાજુ)

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગજરાંતી કાર્યાગઢિય વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૪૩૨૮ ગર્ગીક

પુસ્તકનું નામ મરનાવલિ

વિષય ૧ - : ૬

॥ ॐ ॥

ભજનાવલિ

તરંગ ૧

પ્રાર્થના મંત્રો

મૂકં કરોતિ વાચાલં પંગું લંઘયતે ગિરિમ્ ।

યત્કૃપા તમહં વંદે પરમાનંદ માધવમ્ ॥

જેની કૃપા, મુંગા માણસને વાચાળ કરે છે અને પાંગળાંને પર્વત ઉલ્લઘાવે છે; તે પરમાનંદ માધવને હું વંદન કરું છું.

યં બ્રહ્માવરુણેન્દ્રરુદ્રમરુતઃ સ્તુન્વંતિ દિવ્યૈઃસ્તવૈ

વૈદૈઃ સાંગપદ્મક્રમોપનિષદૈર્ગાયન્તિ યં સામગાઃ ।

ધ્યનાવસ્થિતતદ્વત્તેન મનસા પદ્યન્તિ યં યોગિનો

યસ્યાં તં ન વિદુઃ મુરુસુરગણા દેવાયતસ્મૈનમઃ ॥

બ્રહ્મા, વરુણ, ઇન્દ્ર, રુદ્ર અને મરુત વગેરે દેવતાઓની જેમની દિવ્ય સ્તોત્રો વડે સ્તુતિ કરે છે; સામવેદનું ગાન કરનારા મુનિઓ અંગો, પદ્મક્રમ અને ઉપનિષદો સહિત વેદો વડે જેમની સ્તુતિ ગાય છે, ધ્યાનમાં સ્થિર થયેલા યોગી ચિત્ત વડે જેમનાં દર્શન કરે છે અને દેવો તથા અસુરો જેમના પારને પામી શકતા નથી; એવા પરમાત્માને અનેકાનેક પ્રણામ હો.

નમસ્તે સતે તે જગત્કારણાય

નમસ્તે ચિતે સર્વ લોકાશ્રયાય ।

નમોઽદ્વૈતતત્ત્વાય મુક્તિ પ્રદાય

નમો બ્રહ્મણે વ્યાપિને શાશ્વતાય ॥

જગતના કારણરૂપ અને સતસ્વરૂપ હો પરમેશ્વર! તને નમસ્કાર. મુક્તિ આપનાર અદ્વૈત તત્ત્વ, તને નમસ્કાર, શાશ્વત અને સર્વવ્યાપી બ્રહ્મને નમસ્કાર.

ત્વમેકં શરણ્યં ત્વમેકં વરેણ્યમ્

ત્વમેકં જગત્પાલકં સ્વપ્રકાશમ્ ।

ત્વમેકં જગત્ત્વૈભૂત્વ પ્રહર્તુ

ત્વમેકં પરં નિશ્ચલં નિર્વિકલ્પમ્ ॥

તુંજ એક શરણુરૂપ છે, આશ્રયનું સ્થાન છે, તુંજ વરવા લાયક છે, તુંજ એક જગતનો પાલણુદાર અને પોતાના પ્રકાશથીજ પ્રકાશ માને છે, તુંજ એક આ સૃષ્ટિનો ઉત્પન્ન કરનાર પાલન કરનાર અને સંહારક છે, અને તુંજ એક નિશ્ચય અને નિર્વિકલ્પ છે.

મયાનાં મયં મીષણં મીષણાનામ્
ગતિઃ પ્રાણિનાં પાવનં પાવનાનામ્ ।
મહોચ્ચૈઃ પદાનાં નિયન્તુ ત્વમેકમ્
પરેષાં પરં રક્ષણં રક્ષણાનામ્ ॥

તું ભયોને ભય છે, ભયંકરમાં ભયંકર છે, તું પ્રાણીઓની ગતિ છે, અને પવિત્ર વસ્તુઓને પણ પવિત્ર કરનાર તુંજ છે શ્રેષ્ઠ સ્થાનોનો તુંજ નિયમન કરનાર છે, તું પરથી પણ પર છે અને રક્ષણ કરનારનું પણ રક્ષણ કરનાર તુંજ છે.

વયં ત્વાં સ્મરામો વયં ત્વાં ભજામો
વયં ત્વાં જગત્સાક્ષિરૂપં નમામઃ ।
સદેકં નિધાનં નિરાલંબમીશં
ભવામ્મોધિપેતં શરણ્યં વ્રજામઃ ॥

અમે તારૂં સ્મરણ કરીએ છીએ, અમે તને ભજીએ છીએ, જગતના સાક્ષીરૂપ તને અમે નમીએ છીએ, સત્સ્વરૂપ, એક માત્ર નિધાન અને કશોનો આધાર ન લેનાર એવા, આ ભવસાગરમાં વહાણરૂપ ઇશ્વરને અમે શરણ જઈએ છીએ.

ત્વમેવ માતા ચ પિતા ત્વમેવ
ત્વમેવ બંધુશ્ચ સખા ત્વમેવ
ત્વમેવ વિદ્યા દ્રવિણં ત્વમેવ
ત્વમેવ સર્વં મમ દેવદેવ ॥

હે દેવના દેવ! તુંજ મારી માતા છે. તુંજ પિતા છે, તુંજ સગો ને તુંજ મિત્ર છે. વિદ્યા પણ તુંજ છે ને દ્રવ્ય પણ તુંજ છે. તુંજ મારૂં સર્વસ્વ છે.

કરચરણકૃતં વાક્કાયજં કર્મજં વા
શ્રવણનયનજં વા મનસં વાઽપરાધમ્ ।

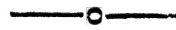
વિહિતમવિહિતં વા સર્વમેતત્ ક્ષમસ્વ
જય જય કરુણાલ્લે શ્રીમહાદેવ શમ્ભો ॥

હાથ વડે કે પગ વડે, વાણીથી કે શરીરથી, કાનથી કે આંખથી હું જે કંઈ અપરાધ કરું, તે કર્મથી ઉત્પન્ન થયેલો હોય કે માત્ર માનસિક હોય, અમુક કર્યું તેથી હોય કે અમુક ન કર્યું તે કારણે હોય, હે દયાસાગર કૃપાળુકારી મહાદેવ, તે બધાની મને ક્ષમા કર. તારો જયજયકાર થાઓ.

ભજનની ધુન

ગોવિન્દ ગોવિન્દ ગોવિન્દ બોલો રે:
માન અને મોટાઇના પડદા અંતરથી બોલો રે:
ગોવિન્દ ગોવિન્દ ગોવિન્દ બોલો રે.

રામ રામ રામા રે હો રામા
રામ રામ રામા રધુપતિ રામા
જય ગોપાલા જય ગોપાલા જય ગોપાલા હરે હરે
જય ગોવિન્દા જય ગોવિન્દ જય ગોવિન્દા!
હરે હરે!

શ્રી સાંઢાસાલ ધર્મ સેવામંડળમાં ગવાતાં ભજનો

૧

ભજીયે ભજીયે, ભજીયે ભજીયે ગીરીવર ધા...રી,
ગીરીવર ધા...રી, મુકુન્દ મોરા...રી—ટેક

આનંદ કંદ ત્રીવિધ દુઃખ હરતા;
સુખ શાન્તિ અંતરમાં ભરતા.
ધરીયે ધરીયે, ધરીયે ધરીયે ધ્યાન મોરા...રી ૧

આવો ગીતા જાંસી સુણાવો;
રસજર ભર અમ જીવન જનાવો.
નમીયે નમીયે, નમીયે નમીયે ગીરીવર ધા...રી ૨

૨

વંદન અમ ત્રિભુવન સ્વીકારશે!
 અમ યુગ્મી નૈયાં તા...રશે: —ધ્રુવ
 રિદ્ધિસિદ્ધિ નવનિધિ ના માગું:
 અચળ ભક્તિ તવ ચરણે લાગું:
 અમ પરે દયા વરસાવશે! —૧
 આધિ વ્યાધિ ઉપાધિ ત્યાગું:
 મન યુદ્ધિ તારામાં રાખુ:
 ઉર પરમાનંદ રેલાવશે! —૨

૩

ભજ રામા ભજ રામા અંતરના સ્વામી રામા!
 તમે ભક્ત તારા પ્રતિ પાલક છો:
 ઉત્પત્તિ સ્થિતિ સંહારક છો:
 તમે ઘટ ઘટમાં વિભુ વ્યાપક છો! —ભજરામાં
 જડ સ્થાવર જ ગમ ચંતનને:
 કરતા પ્રકાશિત અંતરને:
 અમ રનેહ હૃદયથી વંદન છે! —ભજરામાં
 અમ જીવનના વિશ્રામ જ છો:
 અમ ધર્મોના સંચાલક છો:
 અમ સેવક તજા આધાર જ છો! —ભજરામાં

૪

મોહનજી! ગીતા જાંસી સૂના જ રે;
 માનવ જાંધ પ્યારા છુડા જ રે.

સાખી

કામ ક્રોધ મદ લોભને, આશા ધર્ષા મૂળ,
 ત્રીવિધ તાપ પ્રજ્વળીને, ટાળો ભવાટવીની શૂળ;
 મોહનજી! ગીતા જાંસી સૂના જ રે!
 મધૂરાં અમ જીવન જના જ રે.

માખી

આસુરી શક્તિ વધી, ગ્જનિ તણો અંધકાર-
જ્ઞાન પ્રકાશ આપી હવે, સફળ કરો મંસાર.
મોહનજી! ગીતા અસી સૂના જ રે,
આનંદ પરમાનંદ બતા જ રે.

૫

જ્ઞાનની જ્ઞાનની જ્ઞાનની રે,
મેં તો પ્યાલી પીધી છે ગીતા જ્ઞાનની.
હાં રે મેં તો પ્યાલી પીધી છે ગીતા જ્ઞાનની,
કુંચી અંતર આરામની રે: —મેં તો પ્યાલીં
વાસનાઓ ત્યાગી, આત્મ જ્યોત જગી,
લાગી લગન હરિનામનો રે: —મેં તો
ભક્તિની પ્યાલી, રજેરગ વ્યાપી,
માયા છોડાવી સંસારની રે: —મેં તો
કામ ક્રોધ બાળ્યાં, પાપોને પ્રજલ્યાં,
સૂરતા લાગી ધનશ્યામની રે: —મેં તો

૬

આલો કૃષ્ણ સભામાં સ્નેહે ખેલીએ રે,
જીવન ધર્મના આદેશ બધા ઝીલીએ રે. —૨૬૦
ગીતા અંસીના મધુરનાદ સૂણીએ રે,
જ્ઞાન ભક્તિથી અંતર મેલ ઘોષએ રે. આલો
જીવન પંથના અનેરા મંત્ર શીખીએ રે,
શુદ્ધપ્રેમની તાલીમ સાચી લીજીએ રે. આલો
મન, વાણીને કર્મથી સજ્જનીએ રે,
પ્યારા કૃષ્ણજી અંતર પધરાવીએ રે. આલો
ગીતા જ્ઞાનથી સંસાર સજ્જનીએ રે,
નર્કરૂપ કામ ક્રોધને હડાવીએ રે. આલો
માન, મોહ, નિંદા ને લોભ ત્યાગીએ રે,
બહુ ઉંઘ્યા હવે તો જરા જગીએ રે. આલો

૭

જીવનનો ધર્મ આ ગણાય શો !

કહોની સંતો ! જીવનનો ધર્મ આ ગણાય શો !

હરિ નામથી આંસુડાં ક્યારે આવશે;

શુદ્ધ પ્રેમની સરિતા રેલાવશે.

પરા ભક્તિનો મર્મ સમજાવશે,

હાં રે પરાભક્તિનો મર્મ સમજાવશે;

કહોની સંતો: જીવનનો ધર્મ ૦

દેહ ભાવનાથી જન્મમરણ પામીએ,

જીવું વસ્ત્ર ફેંકીને નવું ધારીએ;

એવું જન્મમરણ સમજાવશે,

કહોની સંતો: જીવનનો ધર્મ ૦

૮

આવો પ્યારાએ રોદ ધરીને, કિર્તન ઉત્સવ ઉજવીએ,

નામ હરિનું ભાવે લતાં, રહેજો ભવસાગર તરીએ.

પ્રભુ મુખ ગાતાં, આંસુડાં વહેતાં:

મસ્ત યનીને તાપ હણીને, અંતર ઉજવલતા ભરીએ, ૧

પ્રેમ કરીને હરિ ભજીને:

ધર્મ પ્રચારી શાન્તિ વધારી, ભારતનો જય જય કરીએ. ૨

૯

જય જયકાર ગજાવો પ્યારા સંતો !

અંતર ઝાંખી કરાવો પ્યારા સંતો !

સંત સભામાં રમવાને આવ્યા;

જ્ઞાન રમત રમાવો પ્યારા સંતો: ૧

પ્રેમ સિન્ધુમાં સ્નાન કરાવી,

વૈરાગ્ય ભસ્મ લગાવો પ્યારા સંતો: ૨

સત્ય, અહિંસા, દમ, તપ, શ્રદ્ધા,

યશ્ન કર્મ સમજાવો પ્યારા સંતો: ૩

નિત્ય અજન્મા શાશ્વત અત્મા,

પરમાનંદ યતાવો પ્યારા સંતો: ૪

૧૦

એવે અવસર ક્યારે આવશે પ્રભુ,

જંગની જંગળો છોડાવશે પ્રભુ.

માયા છોડીને હરિ ચરણ લાગશું;

દીવ્ય ચક્ષુએ પ્રભુ દર્શ દેખશું.

અંતર ઉજવણતા ઉગવશે પ્રભુ.

૧

સિન્ધુ તરંગ જ્યમ સમાપ્ત જશું;

સમાપ્ત જતાં સિન્ધુ રૂપ જનશું.

આત્મા પરમાત્મા મીલાવશે પ્રભુ.

૨

અંતની સ્થિતિમાં પ્લહા વિલય પામશું;

જન્મમરણ ટાળી દિવ્ય ધામમાં જશું.

અખંડ પરમાનંદ વ્યાપશે પ્રભુ.

૩

૧૧

યુમુના તીરે મધુરે સ્વરે, પ્રસરી અમીરસ જાંસરી;

સમીરે ધીરે સ્વર પાથર્વા કું દિવ્ય મંજુલતા ભરી.

સ્વરી મંદ મંદ નિકુંજ કુંજે, કુંજ પુષ્પ પરાગમાં;

વન વન વીંધી થે વ્યાપ્ત વિશ્વે, પ્લહમય અનુરાગમાં.

સ્તોત્રો વહાવ્યાં વેદનાં, એ મધુર વેણું સ્યામની;

સ્વરથી દ્રવી કીર્તિ અમર, ભૂમી ભારતીના નામની.

અમીરસ ઝરણુ એ સ્વર તણાં, જગ સ્થળ સ્થળે વ્યાપી રહ્યાં;

ઝળહળ વિમળ જ્યોતિ મદન, મોહન તણી સ્થાપી રહ્યાં.

એ નાદના પડધા પડયા, સુર મુનિઓના ધ્યાનમાં;

ધેલા જની વ્રજ જોપિકા, તદુપતાના તાનમાં.

વર્ષો સહસ્ર વહી જતાં, યુગ વિશ્વને વીંધી ગયા;

પણ અમર વેણું નાદના પડધા જગે વહતા રહ્યાં.

ઝરણું પવિત્ર ગીતા તણાં અમ જીવન રસ બીનાં કરે;

સ્વર વેણુંનો વ્યાપી રહી, અમ જીવનમાં અમી રસ ઝરે.

અથડાઇ જે હૃદયે જીવન, વિલસે અહા! આહલાદમાં;

પ્લહાંડ આ નાયી રહ્યું, એ અમર વેણું નાદમાં.

૧૨

સખિ ! આનંદ આજે ઉર, આનંદ આનંદ છે;
પામી વિભુવર સુન્દર અરૂપ પરમાનંદજ છે.
વિભુવરનું દર્શન કરતાં તો દેહનું જ્ઞાન હું ભૂલી રે;
દિવ્ય સ્વરૂપ નિરખતાં ઘેલી, દિવ્ય સૃષ્ટિમાં ડૂલી.

આનંદ આનંદ છે: ૧

પ્રેમસિન્ધુને તીરે ઉભો, ખંસી મધુર બળવે રે;
જ્ઞાન ઝરણુ ઝરતાં જીવનમાં, વ્યક્ત સૃષ્ટિ વિસરાવે.

આનંદ આનંદ છે: ૨

ભૌતિક ઐહિક જગ છચ્છાઓ અજ્ઞાન બંધન તૂટે રે
માયા તો અવશેષ રહે ના મસ્ત વિભુરમ લૂટે.

આનંદ આનંદ છે: ૩

કર્મજોડાણું ફેટા દહને મસ્ત બની વિભુ ધ્યાને રે;
સાચુ સુખ અનુભવ્યું મેં તો ગાનાં અદ્વૈત ગીત ગાને.

આનંદ આનંદ છે: ૪

દેહાધ્યાસનાં વસ્ત્ર વિભુએ તરત ખેંચી લીધાં રે;
જ્ઞાનામૃતમા રસજસ થાતાં પરમાનંદ રસ પીતાં.

આનંદ આનંદ છે: ૫

દીવ્ય સ્વરૂપ એ વિભુવરનું ને, તેજસ્વરૂપ હું એ છું;
“હું ને તું” એ દ્વૈત ગયું ડૂળી, ઈકોહમ છે હું ય.

પરમાનંદજ છે: ૬

૧૩

આનંદ વહે રે પરમાનંદ વહે, દિલદાર સંગે રમતાં આનંદ વહે.

સ્થૂલ ઉપાધિ બધી દીધી છે ફેંકી;

પ્રેમનાં પિયુષ અંતર બાહેર ઝરે. દિલદાર૦

પરમાનંદ કીડા થાતી, આત્માનંદ સંગે;

જ્ઞાન-ઝરણુનાં મોતી ઝરે. દિલદાર૦

ખંસી બળવે રસીયો, કરે રાસ કીડા

સર્વત્રમાં આત્મ કૃષ્ણ રમે. દિલદાર૦

અમૃતમાં સ્નાન કરતાં, રસબોળ બનતાં;

પરમાનંદ મસ્ત બાયલ ફરે. દિલદાર૦

૧૪

મુરખડા શાને કરે મારૂં મારૂં,
 તલભાર નથી કાંઈ તારૂં.—ટેક
 આ...જગની સગાઈઓ છે ખોટી!
 તેમાં આશાઓ બાંધે તું મોટી!
 અંતે બળી જવું થાવું રાખોડી! મુરખડા૦
 કામ-ક્રોધ ગુમાન બહુ રાખે,
 જરને માટે દીનનાં ગળાં કાપે;
 અંતે ધૂળમાં ભળી બધું જાયે. મુરખડા૦
 ન્યાય નીતિના પથને ભૂલ્યો,
 નીચા વિષયો માહી હુલ્યો;
 અંતે અધવચ રસ્તે ઝુલ્યો. મુરખડા૦
 નહિ જ્ઞાન દૃષ્ટિથી વિચાર્યું,
 હું જે કરું છું તે કોના સારૂં;
 વળી મૃત્યુ આવે પરભાર્યું. મુરખડા૦

૧૫

શુ કયું કિર્તન ગાઈને રે તેં શું કયું કિર્તન ગાઈને
 સમઝ્યો નહિ અતુરાઈને રે તેં શું કયું કિર્તન ગાઈને.
 તંબુરા નરધાની સાથે મીલાવી; ગાયે જુદા જુદા રાગને રે;
 કારતાલ ઓચ્છવ બહુ પેરે કરતો, જાણ્યા નહિ વિજયરાયને રે.
 ભક્ત બની ઉપદેશ બહુ દેતો, તારૂં સુધાર્યું નહિ કાળને રે;
 બલ્લજ્ઞાનમાં શ્વેરો પૂરો થાતો, પથ રહ્યો તું અજ્ઞાનમાં રે;
 નિર્ગુણ સગુણની વાતોમાં ડાહ્યો, અધવચ લટક્યો અજ્ઞાનમાં રે.
 પરમાનંદ સ્વરૂપ બની જા, ‘તત્ત્વમસિ’ તુજ પાસમાં રે;
 તેં શું કયું કિર્તન ગાઈને.

૧૬

કલિયુગે કિર્તન કિરતાર રે, બહાલો મારો ઝટ રીઝે,
 એક શ્રીહરિનામ આધાર રે, બહાલો મારો ઝટ રીઝે.
 કાંઈ જીવને દુઃખ ના દેવું રે, ,,
 સદા સાચુ પ્રભુ સાખ કેવું રે, ,

સુખી થાયે કા' જીવ જાગ કરવું રે, વ્હાલો મારો ઝટ રીઝે.
 નીતિ રીતિ ન્યાયે આચરવું રે, ,
 પરનિંદા કપટ પરહરવું રે, ,
 કામ ક્રોધ ને લોભચક્રી ડરવું રે, ,
 ધૂળ પરધન માત પરનારી રે, ,
 દેવ-સંતદર્શન સુખકારી રે, ,
 મતસંગ લજનમાં જીવું રે, ,
 પ્રેમભક્તિમાં તરખોળ થાવું રે, ,
 હર્નનશ ગોવિંદ ગુણ ગાવા રે, ,
 સત, સેવાગ્ય દરિદ્ર થાવા રે, ,
 રામ રામ રટો મસાર રે, ,
 ઝેજ માચો છે તારણદાર રે, ,
 ઝગણોડ કહે કરજોડ રે, ,
 પરમાનંદ પૂરણ થાય કોડ રે, ,

૧૭

વ્હાલો મારો જીમનાજીને તીર વગાડે રૂટી વાંસળી રે લોલ. ૧
 સૂણતાં નાદ શ્રવણની માંય કે ડગમગ નીમરી રે લોલ. ૧
 વ્હાલો મારો કદમ વૃક્ષની છાંય, ઉભો પગ ટકવી રે લોલ. ૨
 સુંદીર મોર મુકુટ શિર ખાયો કે, કશ છૂટા મૂકી રે લોલ. ૨
 વ્હાલો મારો પીતાંબર પહેયું ને ગળે પુલહાર છે રે લોલ. ૩
 કાને જાગદળ કુડાળ લગકે શોભા અપાર છે રે લોલ. ૩
 વ્હાલો મારો કેશર ચદન કરતુરીનું નિલક કયું રે લોલ. ૪
 હસતું વદન કમળ મંદગંદ, કે ગમ મનડું હયું રે લોલ. ૪
 વ્હાલો મારો જાંસી ફેરા નાદમાં મુજને લીન કરી રે લોલ. ૫
 કાયા, ઈંદ્રિયો મન સર્વનું લાન હું વિસરી રે લોલ. ૫
 વ્હાલા મારા તુજ વિના નવ દિસે આપપણું નો દેખું રે લોલ. ૬
 દેહાધ્યાસ ટળે સત્ ચિત્ આનંદમાં મન મળ્યું રે લોલ. ૬
 વ્હાલા મારા વ્હાલામય પ્લહાંડ, ગદ્યે વ્હાલો દીસે રે લોલ. ૭
 નિરખું હૃદય મંદિરની માંય, અહા! વ્હાલો હીસે રે લોલ. ૭
 વ્હાલા મારા તુજ વિના નવ દેખું કૃપા કર એટલી રે લોલ. ૮
 ઝગણોડ પરમાનંદ જલિદાર, કહું શું ફેટલી રે લોલ. ૮

૧૯

શ્રી કૃષ્ણજી! શરણું મમ
 દિલદારજી! શરણું મમ
 દાજો હૃદય અજ્ઞાન તમ શ્રી કૃષ્ણજી શરણું મમ
 માફે ગણાતું જે ખરું,
 તન ધન અધુ અર્પણ કરું.
 તુજ નામ પર જોવાની જઈ, શ્રી કૃષ્ણજી શરણું મમ
 તાર્કી ધણાને તારતા,
 અતિ પાપીને પણ દારતા,
 શરણું મનેને પાળતા, શ્રી કૃષ્ણજી શરણું મમ.
 જેવા ગણે તેવા પ્રભુ!
 શરણે તમારે છું વિભુ!
 તરછેડશે ના હે પ્રભુ! શ્રી કૃષ્ણજી! શરણું મમ.
 નિજ દાસ પર દયા દાખજો
 ભક્તિ તમારી આપજો
 શરણે તમારે રાખજો, શ્રી કૃષ્ણજી! શરણું મમ.
 છેલ્લી વિનંતિ તુજને,
 રાખો શરણુમા મુજને;
 નવ આહું માયા મુજને, શ્રી કૃષ્ણજી! શરણું મમ.

૧૯

ખતાંવા પ્રાદીસાચો મારો સ્વામ
 તીર્થ મંદિર મેં જમ શોધ્યો રે
 મળ્યો અતરંગાં ધનશ્યામ. ખતાવો ૦
 પ્રેમજાણુ દમ ગયો, હૃદય ઉછાળી ગયો;
 તનકુ દલાવી ગયો, જીવનનો વિશ્રામ. ખતાવો ૦
 મનકુ ચકડોળે ચઢે, શુદ્ધ જ્ઞાન નહિ જડે;
 ભાન ભૂલી દવે હું તો જની ગઈ બેદામ. ખતાવો ૦
 પારલ વગ્યા સતાવે ખાનપાન નહિ ભાવે;
 દવે તો લાગી છે લગની જોવા દિલદાર. ખતાવો ૦
 રોતાં આંખો લાલ થાતી, દુનિયા નિશાબોર કહેતી;
 નિશ આપી લાલાની હું જની લાલાલાલ. ખતાવો ૦

સ્નેહોદધિમાં સ્નાન કરી, તાપ પાપ સૌ હરી;
ગાતી ગાતી કરતી જગમાં પરમાનંદ ગાન. જતાવો૦

૨૦

જીવતાં મુઝો રે મુરખ ! જીવતાં મુઝો,
ભળ્યા નહિ ભગવાન, મુરખ ! જીવતાં મુઝો.
પુણ્ય કર્યાનું પાડોશીને, ત્યાં આડો ફર્યો;
ધન ધામ ધરા મેલી, એકલો ગયો;
ભળ્યા નહિ ભગવાન ! ૧

આપ્યું નહિ લીધું સૌનું, યજ્ઞ ના કર્યો,
હરિકથા તો વસમી લાગે, ભુત જેમ ભમ્યો.
ભળ્યા નહિ ભગવાન ! ૨

કુળની ગાળા ફાટમાં પહેરી, ભા' જની ફર્યો,
લક્ષ્મીપતિનું શરણ છોડી, સ્વાર્થમાં રમ્યો.
ભળ્યા નહિ ભગવાન ! ૩

જ્ઞાન વૈરાગ્ય ના ગમે સંસારને મોહ્યો,
આવો અમૂલ્ય માનવ જન્મ હાથથી ખોયો.
ભળ્યા નહિ ભગવાન ! ૪

રાજા શ્રીમંત શેઠ જની ગરીબને દમ્યો,
જેવું વાવશે તેવું લણશે નર્કમાં પડ્યો.
ભળ્યા નહિ ભગવાન ! ૫

૨૧

જીવન જે જાય છે તારૂં, વિચાર્યું કંઈ જીવન સારૂં.
ગીતાજી એજ શીખાવે, જીવન ઉજાળશે ક્યારે ?
જનાવી ખંગલા ખાગો, ઉજાળો બાલ્ય સૃષ્ટિને,
હવે અંતરની ઉજવળતા, પ્યારા ચકટાવશે ક્યારે ?
વિદેશી મોહને ત્યાગી, વિદેશી વસ્તુને ત્યાગી,
સ્વદેશી હિતમાં લાગી, જીવન દીપાવશે ક્યારે ?
અરે જે અત્મા અમર છે, મુવેલો તેને ધારીને,
કરો છો “કાંબુમાંકણો,” તેને અટકાવશે ક્યારે ?
વ્યવહારિક ખર્ચના ભોગે, ગરિબાઈ થતી આલી,
અનીતિ ખર્ચના ખોળ, હવે ઉતારશે ક્યારે ?

કરાવી લગન બચપણમાં, કસાઇ સમ પિતા થાવો,
 અરે ઐ બાળ લગ્નોની, છૂરી અટકાવશે ક્યારે ?
 તમારાં ધર્મ કર્મોથી, તમારાં ન્યાય નીતિથી,
 તમારી આત્મ શ્રદ્ધાથી, ભારતી ગાજશે ક્યારે ?
 રૂઢીનાં બંધનો કાપી, હૃદયના પાપને બાળી,
 ભલે રામ રાજ્ય સ્થાપી, દીપાવો દેશ અત્યારે ?

૨૨

વાગે છે રે વાગે છે ગીતાની બંસી વાગે છે.
 ઝોનો ધ્વનિ ધ્વજાંડ ડોલાવે છે. ગીતાની૦
 નાદ સૂણીને “હું” ગયું નાસી,
 માયાનાં બંધ બધાં કાપે છે. ગીતાની૦
 કર્મ ભક્તિનો બોધ પામીને,
 ત્રિવિધ તાપ હવે ભાગે છે. ગીતાની૦
 મંસાર સ્વપ્નમાં સુખ દીકું નાંવે,
 પ્રભુ સુખમાં મન રાચે છે. ગીતાની૦
 મસ્ત બનીને પ્રભુ ગુણ ગાતાં,
 પરમાનંદ રસ ગાજે છે. ગીતાની૦

૨૩

આવો પ્રભુ રસ ઝીલીયે	પી પ્યાલી રે.
સૂણો સેવા મંડળનાં જ્ઞાન,	નીદ્રા ટાળી રે.
અજર અમર આ આત્મા,	જનન ભાળી રે.
નહિ જન્મમરણનો શોક,	આંખ ઉધાડી રે.
રડવા કુટવાની ભાવના,	દો ટાળો રે.
કરો અતર તણો ઉગ્ગસ,	પાપો બાળી રે.
જીવવાની જગર દિન ચારની,	જી વા ની રે.
કરો કોટી ભલેને ઉપાય,	નહિ રોવાની રે.
વધ્યા ખર્ચને વધીયા રોમ,	આ પાપમાલી રે.
બહુ ગરીબ પ્રજાને દુઃખ,	ટાળો સુધારી રે.
ચેતો ચેતો ચેતાવું આજ,	જીઓ જાગી રે.
કરો જીવન તણો વિચાર,	બંસી વાગી રે.

૨૪

ધન્ય થડી આજ આવી, જયન્તિ કૃષ્ણચંદ્રની.
 જયન્તિ કૃષ્ણચંદ્રની, જયન્તિ કૃષ્ણચંદ્રની. ધ્રુવ ૦
 ભુમી ભાર ઉતારવા, ધર્મને સંરચાપવા;
 ધારણુ કર્યો અવતાર, જયજય કૃષ્ણચંદ્રની. ૧
 ગ્રામ્ય જીવનમાં વસી, આદર મેર ઉજાગી;
 ગૌસેવાનું વૃત્ત ધાર, જય જય કૃષ્ણચંદ્રની. ૨
 દિવ્ય તેજ ને પ્રકાશી, જેરી કાળીનાગ નાથી;
 વાદ્યભાવ પ્રકટાવનાર, જય જય કૃષ્ણચંદ્રની. ૩
 ઇંદ્રનું અભિમાન દરી, ગિરિ ગોવર્ધન ધરી;
 ગોકુળપ્રમળા પ્રાણાધાર, જય જય કૃષ્ણચંદ્રની ૪
 અશ્વાસુર પુત્રના માર, કંસને નાજ્યો વિદારી;
 ભારતસમાગ ધારણુદાર, જય જય કૃષ્ણચંદ્રની. ૫

૨૫

દહાવો કામદહન હોળી,

વિષય પ્રપંચને રોળી.

કાષ્ટ ગાળી હોળી પ્રકટાવી, મત્ર પુંવન યજ્ઞ ક્રીધી
 શ્રેય સાધ્યું શું હોળી યજે, જીવનશાન્તિ શું લીધી.
 કહો શું ઉત્પત્તિ ગોળી? ૧

ધર્મ ધર્મ ને પંથ પંથની, ધર્મોષ્ણતા ટાળી;
 પર્ક સદ્વિપ્રા વહુધા વદન્તિ, એ વેદ વાક્ય પોકારી;
 ગમ્મવાં ગ્રહી જાન ગોળી? ૨

રંગ રાગમાં બહુ વિષ ખેલ્યા, ના દેશોત્પત્તિ ભાળી;
 ગાલ રંગને દૂર કરીને, અંતર રંગ ઢાળી.

નિદાળો દિવ્ય આત્મજ્યોતિ ૩

સત્યવીર પ્રહલાદ સમ, અડગતા ધારી;
 તોડી આસુરી બ્રહ્મ જાળને, સ્વાર્થને સદારી.

દયા જીવનને જીવી. ૪

અધમ વિષયની ધૂન ઉપડાવી, ભરી જ્ઞાન ખીચકારી;
 કામ ત્યાગનો રંગ લગાવી એકતા ધર્મ પોકારી.

ગમ્મવો ધૂળેટી હોળી. ૫

૨૬

અકળ વિકળ પ્રભુ નામ તમારૂં સાચા જગમાં શ્રી ભગવાન,
સાચા જગમાં શ્રી ભગવાન ભગતાં એસે ના કંઈ દામ.
ધામ ધરા ધન કામ ન આવે મુરખ તજ મિથ્યા અભિમાન.
મુરખ તજ મિથ્યા અભિમાન સાચા જગમાં શ્રી ભગવાન.
સુન વીત દારૂ રોહી સંજાંધી કરશે ના તારૂં કલ્યાણુ
કરશે ના તારૂં કલ્યાણુ મુરખ તજ મિથ્યા અભિમાન.

૨૭

જીવન મંત્ર

સંસારમાં વસવા છતાં, પણ કર્મ ના લેપાવજો,
કમળવત સ્થિતિ ચહો. ભવાબ્ધ પાપ પહોંચી જજો.
પરોપકાર એ પુણ્ય ને, પરપીડા પાપ તું જાણજો,
તુજ સ્વાર્થને કાળે કદાપિ, અદિત દોનું ના લાવજો.
હરિ ગમારિન! દવે તું પરમાનંદે ખેંદજો,
હરિ ૐ તન્મત્ ૐ તન્મત્ ૐ તન્મત્ જાવજો ૨૬
નિંદા અને સ્તુતિ વળી, કિર્તિતણી ગણના નથી.
કર્તવ્યનું ફળ છે નહિ, તે જાણવા ધરજો નથી.
સર્વત્ર પ્રેમ પ્રસાદવા જગમાંથી શાન્તિ સ્થાપવા.
નારણ થયો છે જન્મ આ, પરમાનંદ રેલાવવા!
એ ધારણથી કર્મ કર્યો, જીવન મંત્ર ઉચ્ચારજો! હરિ ૐ
મનમાં ઉપજતી કામનાઓ, વાસના સંદારજો!
ધેરી રહ્યા છે તુજને તે, પડરપુત મારજો.
પરદિત કર્યો કર્મ કરજો, અંધતોતે નોડજો.
ફળની નહિ પરવા કરી, પરમાત્મામાં ચિત્ત ઝંડજો.
જો જો કરે તે કાર્યમાં, મર્વત્રમાં પ્રભુ દેખજો. હરિ ૐ
જો વાવશે તેવું જ લાજુશે, કરશે તેવું પામશે.
કૌચ ખીજ વાળી કદી ના, આમ વૃક્ષ નીપજશે.
પરિણામ ઉત્તમ કાર્યનું, ઉત્તમ સદાએ આવશે.
અંધન અંધાં છેદન કરી, પ્રભુ ભાવથી ભરી લાવશે.
આત્મવત્ત સર્વ મૂતેષુ, એ ભાવનાથી સ્થિર થજો. હરિ ૐ

જે મુક્તિની તું શોધમાં, કરતો સદા સ્થળ સ્થળ વિષે,
 આલોક કે પગલોકમાં, વળી તિર્થ પુસ્તક મંદિરે.
 છે મુક્તિ તારી પાસમાં, તું મુક્ત ને સ્વતંત્ર છે.
 “તે તુંજ છે તે તુંજ છે,” નિર્લપ ને નિર્લપ છે.
 જે વાસનાથી બદ્ધ છે, તે વાસના સહારજે, હરિ ૐ
 જે કર્મબળ પ્રસારતો, તે કર્મથી બંધાય છે.
 સુખ દુઃખ થતાં ગભરાઇ પાછો કર્મમાંથી ફસાય છે.
 અજ્ઞાન વિષમ જળને, હણવા ધર્યો આ જન્મ છે.
 જે સ્વરૂપમાં સ્થિર થાવું, એ જ જીવન કર્મ છે.
 આનંદનો આનંદ તે, તુ પરમાનંદ સ્વરૂપ છે. હરિ ૐ
 છે નામ જાતિ ભેદ વિહિન, તે જ આત્મા તુંજ છે.
 અસ્તિત્વધારી કાષ્ઠ પણુ નાહ, આત્મથી ચે બિન્ન છે.
 જ્યાં સર્વ આત્મા એક છે, ત્યાં બિન્નતા ક્યાંથી રહે.
 અમે એક છે સૌ એક છે, એ એકતાનો મન્ત્ર છે.
 એ એકતાના મત્ર બળથી, તાપો ત્રિવિધ સમાવજે. હરિ ૐ
 વિશ્વની રે મધુરે સ્વરે, અંસરી વાગી રહી.
 અનુપમ ગીતાના જ્ઞાનના, સ્તોત્રો ભરી ગાજી રહી.
 એ નાદના પડધા હવે તુજ, જીવનમાંથી રેલાવજે.
 દહતાને શુદ્ધ ચારિત્ર્યથી સ્વતંત્રતામાં મહાલજે.
 નિષ્કામ કરતો અન્ધ હણજે, પરમાનંદે ખેલજે હરિ ૐ

૨૮

ધ્યાન

ન માતા ન પિતા ન બ્રાતા ન મિત્રો,
 ન બહાલાં સંબંધી ન સર્ગા મહોદરો;
 સદા નિત્ય શાશ્વત અજન્માય હું છું,
 વિદાનંદ રૂપમ્ શિવોહમ્, શિવોહમ્. ૨૯

ન આશ્રમ ન મહન મકની ઉપાધિ,
 ન પક્ષપાતી ન વિપક્ષપાતી;
 સદા નિત્ય શાશ્વત અજન્માય હું છું. વિદાનંદ

ન વર્ણ જાતિ ન કુલ પ્રતિષ્ઠા,
 ન બ્રાહ્મણ્ય, ક્ષત્રિય, વૈશ્ય, શુદ્રા;
 સદા નિત્ય શાશ્વત અજન્માય હું છું ચિદાનંદં
 ન ભોક્તા ન ભોગ્ય ન હું ભોગરૂપે,
 ન રોગી ન ભોગી ન યોગી સ્વરૂપે;
 સદા નિત્ય શાશ્વત અજન્માય હું છું ચિદાનંદં
 ન જ્ઞાની ન ધ્યાની ન ત્યાગી ન સંગી,
 ન શુર ન ચેલા ન દંડી ન પંથી;
 સદા નિત્ય શાશ્વત અજન્માય હું છું ચિદાનંદં
 ન નિયમી ન વિનિયમી ન દોષી ન રાગી,
 ન ધર્મી વિધર્મી અધર્મી સુધર્મી;
 સદા નિત્ય શાશ્વત અજન્માય હું છું ચિદાનંદં
 ન જન્મ દેહેન્દ્રિય બુદ્ધિરસ્તિ!
 ન ભૂમિરાયો ન ચ વહ્નિરસ્તિ,
 સદા નિત્ય શાશ્વત અજન્માય હું છું ચિદાનંદં
 ન શસ્ત્રો ન હેદ્રે ન અગ્નિય બાળે,
 ન પાણી પલાળે ન વાયુ સુકાવે;
 સદા નિત્ય શાશ્વત અજન્માય હું છું ચિદાનંદં
 ઇન્દ્રિય મનથી ન જાણી શકાતો,
 અચિન્ત્ય અવ્યક્ત અનુભવાતો;
 સદા નિત્ય શાશ્વત અજન્માય હું છું ચિદાનંદં

ગીતા મન્ત્રો

(ગીતા અ. ૨, શ્લોક ૫૪ થી ૭૨ સુધી)

અર્જુન યોદ્યા:

સ્થિતપ્રજ્ઞ મનુષ્ય જે, રીતિ કેવી ચાલતા;
 લક્ષણ કયાં લાપા કયી, હે કેશવ! શું બોલતા. ૫૪

શ્રી ભગવાન યોદ્યા:

વૈરાગ્ય મનમાં ઉપજી, સૌ કામનાઓ ત્યાગી દે;
 નિજાત્મમાં સંતુષ્ટ રહે, હે પાર્થ! તે સ્થિતપ્રજ્ઞ છે. ૫૫

ઉદ્વેગ દુઃખમાં રજ નહિ, સુખની જરા પરવા નહિ;
 ભય, રાગ, ક્રોધ છુટી ગયા, મુનિસ્થિત કહેવાયે સહિ. ૫૬
 વળી શુભ કે અશુભ પ્રત્યે, નહિ હર્ષ કે નહિ દ્વેષ છે,
 આસક્ત નહિ કોઇ વસ્તુમાં, તેની જ બુદ્ધિ સ્થિર છે. ૫૭
 નિજ અંગને સૌ જાણીથી, જયમ કૂર્મ સંકુચિત કરે;
 ત્યમ વિષયોન્દ્રિય જે સમેટે, તેની જ બુદ્ધિ સ્થિર છે. ૫૮
 નિરાહારી મનુષ્યના, વિષયો કદી છુટી શકે;
 પણ પરમાનન્દ અનુભવીની, રસબુદ્ધિ એ નિવૃત્ત થશે. ૫૯
 તેથી જ હે કૌન્તેય જે! જે કૃત્ત ઇન્દ્રિય રાકશે!
 વિદ્વાનના મનને પરાણે, ઇન્દ્રિયો વિષયમાં લઇ જશે. ૬૦
 રાખી સંયમ ઇન્દ્રિય રે, મમ સાથે યોગી ચિત્ત જોડીને;
 મન સાથે ઇન્દ્રિય વશ થતી, પ્રતિષ્ઠિત બુદ્ધિ તેની છે. ૬૧
 ચિન્તન થતાં વિષયો તણું, વિષયોથી આસક્તિ થયે!
 આસક્તિ વધતાં કામ જાગે, કામનાથી ક્રોધ છે. ૬૨
 ક્રોધથી સંમોહને, સંમોહ સ્મૃતિ ભ્રમ કરે!
 સ્મૃતિ ભ્રંશ બુદ્ધિનાશથી, થાતો પુરુષનો નાશ રે. ૬૩
 પણ રાગ દ્વેષ વીતી ગયા, નિજ મન પરે સંયમ કરે.
 ભોગેન્દ્રિય સ્વાધિનથી, શાન્તિ છતાંયે ભોગવે. ૬૪
 સર્વે હજારાં દુઃખડાં, પ્રસન્ન શાન્તિવાનનાં;
 શાન્ત ચિત્તથી તરત તેની, થાતી બુદ્ધિસ્થિરતા. ૬૫
 બુદ્ધિ થતી નથી સ્થિર જે, અયુક્ત ભાવના હીન છે;
 બુદ્ધિ નથી, નથી ભાવના, શાન્તિ નથી સુખ કયાંથી છે? ૬૬
 જ્યમ વાયુ નાવડી ખેંચતો, ત્યમ ઇન્દ્રિયાધિન મન છે;
 તે મન અયુક્ત મનુષ્યની, બુદ્ધિ હરી લઇ જાય છે. ૬૭
 તે માટે હે મહાત્માહો, મનની વિરક્તિ પામીને;
 મન, ઇન્દ્રિય સંયમ થતાં, તેની જ બુદ્ધિ સ્થિર છે. ૬૮
 સર્વ ભૂતની જે નિશા, ત્યાં સંયમી જાગૃત રહે!
 જ્યાં જાગૃતિ સૌ ભૂતની, એ રાત્રિને મુનિઓ જુઓ. ૬૯

સમુદ્રમાં જળ સૌ સમાર્તા, મનકામનાઓ સમાય છે;
 તેજ શાન્તિ પામતા, ન વિષય ભોગીનેય છે. ૭૦
 જે કામનાઓ વિદારીને, નિરુપૃહ ખનીને વિચરે;
 અહંકાર ને મમતા વિનાના, તેજ શાન્તિમાં વસે. ૭૧
 હે પાર્થ તે છે આહીસ્થિતિ, ના મોહવશસ્થિત જન થતા;
 અંત કાળે પણ સ્થિર સ્થિતિમાં, અહનિર્વાણને પામતા. ૭૨

ૐ અસતો મા સદ્ગમય । તમસો મા જ્યોતિર્ગમય । મૃત્યોર્માઽમૃતંગમય ॥
 ૐ સહનાવવતુ । સહનૌભુનક્તુ । સહવીર્યં કરવાંવહૈ । તેજસ્વિનાવધીતમસ્તુ ।
 માવિદ્વિષાવહૈ । ૐ શાન્તિઃ શાન્તિઃ શાન્તિઃ ॥

આનંદ! આનંદ!! પરમાનંદ

સંવત ૧૯૮૪ના દ્વિતીય શ્રાવણ સુ. ૧ થી ભાદરવા વદિ ૦)) સુધીનો હિસાબ

જ

ઉ

૨૦-૧-૦ પાછલી શિલક
 ૧૫-૦-૦ પત્રિકા માટે
 અનામત
 ૫-૧-૦ ચાલુ શિલક
 ૫૨-૦-૦ સભાસદોના લવાજમના
 ૪૨-૦-૦ પરચુરણ મદદ

રૂ. ૧૧૪-૧-૦

૬૨-૦-૦ છપામણી ખર્ચ
 ભક્તિયોગ પત્રિકાના
 ૬-૦-૦ પોસ્ટ ખર્ચ
 ૦-૦-૬ છતર ખર્ચ
 ૪૬-૦-૬ શ્રી જળસે
 ૧૧-૦-૦ સભાસદોના
 બાકીલેણા
 ૧૫-૦-૦ પત્રિકા માટે
 અનામત
 ૨૦-૦-૬ ચાલુ શિલક

રૂ. ૧૧૪-૧-૦

સોમાભાઈ આશાભાઈ પટેલ
 મન્ત્રી, વેદાન્ત સમાજ
 બાકરોલ
 (વાયા આણંદ)

વેદાન્ત સમાજના સભાસદોની યાદી

(પત્રિકા નં. ૭ થી ચાલુ)

૪૧	પા. મગનભાઈ વાષીભાઈ, ભાદરજી	
૪૨	ડો. ગાલાશંકર ત્રિભોવનદાસ, સાંઢાસાલ	
૪૩	કાઢીઆ કિર્તન-મંડળ, કાલોલ	
૪૪	ગાંધી હીરા, તે આશાભાઈ બેચરભાઈનાં વિધવા, સાંઢાસાલ	
૪૫	પા. ઝવેરભાઈ દાજીભાઈ, વરસડા	
૪૬	બાગરભાઈ લક્ષ્મીદાસ, સુવાલ	
૪૭	પા. મોતીભાઈ દાજીભાઈ,	સાંઢાસાલ
૪૮	પા. પુરુષોત્તમ મથુરભાઈ	,,
૪૯	પા. જીલાભાઈ રજુછોડભાઈ	,,
૫૦	શા. જોઢાલાલ નાથજી	,,
૫૧	શા. જોઢાલાલ જગનલાલ	,,
૫૨	શા. ગરબડદાસ ગોવિંદદાસ	,,
૫૩	કલાલ મથુરભાઈ દ્વારકાદાસ	,,
૫૪	શા. જગનલાલ સાંકળચંદ	,,
૫૫	પા. દેસાઈભાઈ રજુછોડભાઈ,	ડેસર

પત્રિકા મળવાનું રચણ : (૧) વેદાંત સમાજ, બાકરોલ
(વાયા આજીવંદ)

(૨) શ્રી સાંઢાસાલ ધર્મસેવા મંડળ,
સાંઢાસાલ
(વાયા સમલાયા)

પત્રિકા મંગાવનારે ટપાલ ખર્ચ મોકલી આપવો.

